

хвъркне, подигна се малко надъ шавара, но скоро се отпусна пакъ и кацна.

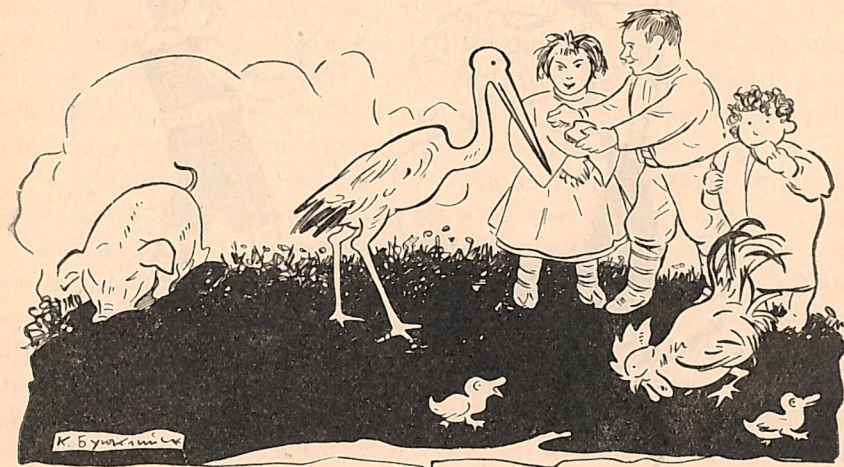
Навѣрно болно или ранено, животното не бѣ могло да заміне съ другаритѣ си.

Децата го хванаха и го занесаха въ село.

Събраха се любопитни селяни. Той стоеше между тѣхъ безпомощенъ, подплашенъ и кротко покоренъ на сѣдбата си. Опита се единъ два пѣти да хвъркне, но само подскокна и пухна криле, безъ да може да се вдигне отъ земята.

Пуснаха го въ една заградена овощна градина и децата всѣки день му хвърляха храна: хлѣбъ, жаби, парчета месо.

Той привикна къмъ хората и не се плашеше отъ ни-

кого. Той почна да познава децата, които му хвъргаха храна и като ги виждаше, бавно отиваше къмъ тѣхъ.

Но, сърдцето му тѣжеше за далечнитѣ страни, дето отидоха неговитѣ другари, и той по цѣлъ день стоеше замисленъ на едно мѣсто, чистѣше перата си и гледаше жално къмъ небето.

Презъ зимата го прибраха на топло въ единъ яхъръ при биволитѣ. Той свикна съ тѣхъ и тѣ съ него. Домашнитѣ животни не го безпокояха. Даже кучето го гледаше приятелски.

На пролѣтъ той почна да излиза по двора и се разхожда около кокошкитѣ и да се припича на новото слънце. Единъ день неочаквано той подхвъркна и се качи вър-